Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

20 февруари 2013 година*

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран с цел предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие — Замразяване на средства — Образувание, 100 % собственост на друго образувание, за което е прието, че участва в ядреното разпространение — Възражение за незаконосъобразност — Задължение за мотивиране — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита“

По дело T-492/10

Melli Bank plc, установена в Лондон (Обединеното кралство), представлявана първоначално от г-н S. Gadhia и г-н S. Ashley, solicitors, г-н D. Anderson, QC, и г-н R. Blakeley, barrister, впоследствие от г-н Ashley, г-н S. Jeffrey и г-н A. Irvine, solicitors, г-н D. Wyatt, QC, и г-н Blakeley,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват г-н M. Bishop и г-жа R. Liudvinaviciute-Cordeiro, в качеството на представители,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, за която се явяват г-жа S. Boelaert и г-н M. Konstantinidis, в качеството на представители,

встъпила страна,

с предмет, от една страна, жалба за отмяна на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39), на Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 281, стр. 81), на Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, стр. 1), на Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 319, стр. 71), на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 на Съвета от 1 декември 2011 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 319, стр. 11) и на Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1 и поправка в ОВ L 332, 2012 г., стр. 31), в

* Език на производството: английски.

частите, в които посочените актове се отнасят до жалбоподателя, и от друга страна, искане да се установи, че член 16, параграф 2, буква а) от Регламент № 961/2010 и член 23, параграф 2 от Регламент № 267/2012 не са приложими по отношение на жалбоподателя,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová (докладчик), председател, и г-жа K. Jürimäe и г-н M. van der Woude, съдии,

секретар: г-н N. Rosner, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 юли 2012 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 Жалбоподателят Melli Bank plc е акционерно дружество, регистрирано и със седалище в Обединеното кралство, чиято дейност е одобрена и се урежда от Financial Services Authority (административен орган за надзор на финансовите услуги в Обединеното кралство). То започва да извършва банкова дейност в Обединеното кралство на 1 януари 2002 г. след преобразуване на клона в тази държава на Bank Melli Iran (наричана по-нататък „BMI“). BMI, дружество майка, което притежава изцяло жалбоподателя, е контролирана от иранската държава иранска банка.

2 Настоящото дело се вписва в контекста на ограничителните мерки, налагани с оглед оказване на натиск върху Ислямска република Иран за преустановяване извършването на чувствителни по отношение на разпространението ядрени дейности и разработването на носители на ядрено оръжие (дейности, наричани по-нататък „ядреното разпространение“).

3 Както BMI, така и дъщерните ѝ дружества, сред които и жалбоподателят, са включени в списъка в приложение II към Обща позиция 2007/140/ОВППС на Съвета от 27 февруари 2007 година относно ограничителните мерки срещу Иран (ОВ L 61, стр. 49) с Обща позиция 2008/479/ОВППС на Съвета от 23 юни 2008 година за изменение на Обща позиция 2007/140/ОВППС относно ограничителните мерки срещу Иран (ОВ L 163, стр. 43).

4 В резултат на това BMI и жалбоподателят са включени в списъка в приложение V към Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 103, стр. 1) с Решение 2008/475/ЕО на Съвета от 23 юни 2008 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007 (ОВ L 163, стр. 29), вследствие на което финансовите им средства са замразени.

5 Както в Обща позиция 2008/479, така и в Решение 2008/475 Съветът на Европейския съюз излага следните мотиви по отношение на BMI и на дъщерните ѝ дружества:

„Предоставя или прави опити за предоставяне на финансова подкрепа на компании, които участват в ядрената и ракетната програма на Иран или доставят стоки за нея (AIO, SHIG, SBIG, AEOI, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company и DIO). [BMI] улеснява чувствителните дейности, предприемани от Иран. Тя е съдействала за многобройни покупки на чувствителни материали за ядрената и ракетната програма на Иран. Предоставя

редица финансови услуги от името на [образувания], свързани с ядрената и ракетната промишленост на Иран, включително откриване на акредитиви и поддържане на сметки. Много от гореспоменатите компании са посочени в Резолюции 1737 и 1747 на [Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации]“.

6 Жалбоподателят подава две жалби срещу Решение 2008/475 до Общия съд. Жалбите са отхвърлени с Решение на Общия съд от 9 юли 2009 г. по дело Melli Bank/Съвет (T-246/08 и T-332/08, Сборник, стр. II-2629).

7 В периода между юли 2009 г. и май 2010 г. жалбоподателят и Съветът разменят редица писма във връзка със запазването на ограничителните мерки срещу жалбоподателя. Жалбоподателят изпраща на Съвета писма на 6, 15 и 24 юли, 20 август и 15 октомври 2009 г., както и на 22 март 2010 г., на които последният отговаря на 23 юли, 1 октомври и 18 ноември 2009 г., както и на 11 май 2010 г.

8 От една страна, разменените писма се отнасят до основанията за приемане и запазване на ограничителните мерки срещу BMI и жалбоподателя. Във връзка с това в писмо от 23 юли 2009 г. Съветът уточнява, че ограничителните мерки срещу жалбоподателя са приети поради качеството му на дъщерно дружество на BMI. В писмото си от 18 ноември 2009 г. след направен преглед Съветът констатира, първо, че BMI подпомага ядреното разпространение, второ, че жалбоподателят е притежаван от BMI и тя може да упражнява влияние върху него, и трето, че предложените от жалбоподателя алтернативни мерки не позволяват да се избегне рискът от заобикаляне чрез него на ограничителните мерки срещу BMI. Съветът поддържа това становище в писмото си от 11 май 2010 г.

9 От друга страна, жалбоподателят иска да получи достъп до преписката на Съвета. Във връзка с това в писмото си от 23 юли 2009 г. Съветът отказва достъп до първоначалното предложение за приемане на ограничителни мерки по отношение на BMI и на жалбоподателя (наричано по-нататък „първоначалното предложение“) поради поверителния характер на документа. В писмото си от 1 октомври 2009 г. той излага на жалбоподателя допълнителни мотиви във връзка с твърдението за участие на BMI в ядреното разпространение. С писмото си от 18 ноември 2009 г. Съветът предоставя на жалбоподателя неповерителна версия на предложението за приемане на ограничителните мерки и на допълнителните мотиви, изложени в писмото му от 1 октомври 2009 г. (наричано по-нататък „допълнителното предложение“).

10 С приемането на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 г. относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39) в списъка по приложение II към него са включени BMI и жалбоподателят. Мотивите по отношение на BMI са следните:

„Предоставя или прави опити за предоставяне на финансова подкрепа на дружества, които участват в ядрената и ракетната програма на Иран или доставят стоки за нея (AIO, SHIG, SBIG, AEOI, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company и DIO). [BMI] улеснява чувствителните дейности, предприемани от Иран. Тя е съдействала за многобройни покупки на чувствителни материали за ядрената и ракетната програма на Иран. Предоставяла е редица финансови услуги от името на структури, свързани с ядрената и ракетната промишленост на Иран, включително откриване на акредитиви и поддържане на сметки. Много от горните дружества са посочени съгласно Резолюции 1737 (2006) и 1747 (2007) на [Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации]. [BMI] продължава да изпълнява тази роля, като действа по начин, който подкрепя и улеснява чувствителните дейности на Иран. Като използва банковите си взаимоотношения, тя продължава да оказва подкрепа и да предоставя финансови услуги във връзка с такива дейности на структури от списъците на ООН и ЕС. [BMI] също така действа от името и по инструкции на такива структури, включително Bank Sepah, като често пъти оперира чрез техни дъщерни и асоциирани дружества“.

11 Обстоятелството, че жалбоподателят е включен в приложение V към Регламент № 423/2007, не се променя след влизането в сила на Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета от 26 юли 2010 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 195, стр. 25).

12 С писмо от 27 юли 2010 г. Съветът уведомява жалбоподателя, че е включен в списъка по приложение II към Решение 2010/413.

13 С писмо от 17 август 2010 г. жалбоподателят иска от Съвета да преразгледа решението си за включването му в списъка по приложение II към Решение 2010/413 и в този по приложение V към Регламент № 423/2007. В този контекст жалбоподателят иска да му бъде предоставено копие от цялата преписка на Съвета във връзка с приемането спрямо него на ограничителни мерки. Той отново излага предложението си за гаранции с оглед предотвратяване на всеки риск от заобикаляне на ограничителните мерки срещу BMI.

14 Включването на жалбоподателя в приложение II към Решение 2010/413 продължава да е в сила и след приемането на Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 281, стр. 81).

15 Тъй като Регламент № 423/2007 е отменен с Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 281, стр. 1), Съветът включва наименованията на BMI и на жалбоподателя в приложение VIII към последния регламент. В резултат на това по силата на член 16, параграф 2 от същия регламент финансовите средства и икономическите ресурси на жалбоподателя са замразени.

16 Мотивите, изложени по отношение на BMI в Решение 2010/644 и в Регламент № 961/2010, са същите като изложените в Решение 2010/413.

17 С писмо от 28 октомври 2010 г. Съветът уведомява жалбоподателя, че запазва наименованието му в списъка по приложение II към Решение 2010/413 и че го включва в този по приложение VIII към Регламент № 961/2010. В това отношение Съветът уточнява, че забележките, представени от жалбоподателя на 17 август 2010 г., не обосновават отмяна на ограничителните мерки срещу него и че в преписката му няма нови данни или доказателства.

18 С писмо от 29 юли 2011 г. жалбоподателят иска от Съвета да преразгледа решението си за включването му в списъка по приложение II към Решение 2010/413 и в този по приложение VIII към Регламент № 961/2010. Той отново излага предложенията си за гаранции с оглед предотвратяване на всеки риск от заобикаляне на ограничителните мерки срещу BMI, и по-специално за назначаване и освобождаване от длъжност на директорите си, като подчертава ефикасността и изпълнимостта на тези гаранции.

19 Включването на BMI и на жалбоподателя в списъка по приложение II към Решение 2010/413 и в този по приложение VIII към Регламент № 961/2010 продължава да е в сила и след приемането на Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 319, стр. 71) и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 на Съвета от 1 декември 2011 година за прилагане на Регламент № 961/2010 (ОВ L 319, стр. 11).

20 С писмо от 5 декември 2011 г. Съветът уведомява жалбоподателя, че запазва наименованието му в списъците по приложение II към Решение 2010/413 и по приложение VIII към Регламент № 961/2010. Той констатира, че забележките, представени от жалбоподателя на 29 юли 2011 г., не обосновават отмяна на ограничителните мерки срещу него, като се има предвид по-специално че гаранциите, които е предложил във връзка с назначаването и освобождаването от длъжност на директорите си, не са достатъчни, за да се осигури независимостта му спрямо BMI.

21 Съгласно посоченото в писмото му от 31 януари 2012 г. жалбоподателят счита, че при прегледа във връзка със запазването на ограничителните мерки срещу него са допуснати грешки. Той констатира по-специално че в писмото от 5 декември 2011 г. Съветът отново не е мотивирал надлежно отказа си да вземе предвид предложените от него допълнителни гаранции.

22 С Решение от 13 март 2012 г. по дело Melli Bank/Съвет (C-380/09 P) Съдът отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу Решение на Общия съд от 9 юли 2009 г. по дело Melli Bank/Съвет, точка 6 по-горе.

23 Тъй като Регламент № 961/2010 е отменен с Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 88, стр. 1), Съветът включва наименованията на BMI и на жалбоподателя в приложение IX към последния регламент. Мотивите, изложени по отношение на BMI, в това число и по отношение на неговите клонове и дъщерни дружества, са същите като тези в Решение 2010/413. В резултат на това по силата на член 23, параграф 2 от посочения регламент финансовите средства и икономическите ресурси на жалбоподателя са замразени.

24 В писмото си от 24 април 2012 г. Съветът уведомява жалбоподателя, че запазва наименованието му в списъка по приложение II към Решение 2010/413 и в списъка по приложение IX към Регламент № 267/2012. Във връзка с това той препраща към доводите, които вече е изложил, както в кореспонденцията си с жалбоподателя, така и пред Общия съд. Освен това той обръща вниманието на жалбоподателя върху констатираното от Съда в Решение от 13 март 2012 г. по дело Melli Bank/Съвет, точка 22 по-горе.

Производство и искания на страните

25 Жалбоподателят подава настоящата жалба с акт, представен в секретариата на Общия съд на 7 октомври 2010 г.

26 С акт, представен в секретариата на Общия съд на 5 ноември 2010 г., жалбоподателят променя исканията си поради приемането на Решение 2010/644 и на Регламент № 961/2010.

27 С акт, представен в секретариата на Общия съд на 14 януари 2011 г., Европейската комисия иска да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на Съвета. С определение от 8 март 2011 г. председателят на четвърти състав на Общия съд допуска встъпването.

28 С писмената реплика, представена в секретариата на Общия съд на 7 март 2011 г., жалбоподателят оттегля жалбата си в частта ѝ относно отмяната на Регламент за изпълнение № 668/2010.

29 С акт, представен в секретариата на Общия съд на 31 януари 2012 г., жалбоподателят, от една страна, съобразява исканията си предвид приемането на Решение 2011/783 и на Регламент за изпълнение № 1245/2011, и от друга страна, иска отмяната на обжалваните актове да влезе в сила незабавно.

30 С акт, представен в секретариата на Общия съд на 27 април 2012 г., жалбоподателят променя исканията си поради приемането на Регламент № 267/2012.

31 По доклад на съдията докладчик Общият съд (четвърти състав) решава да открие устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия по член 64 от Процедурния правилник на Общия съд задава писмено въпроси на страните за изводите, които

могат да се направят по отношение на настоящото дело, от Решение от 13 март 2012 г. по дело Melli Bank/Съвет, точка 22 по-горе, и за допустимостта на четвъртото основание на жалбоподателя. Страните отговарят на въпросите на Общия съд.

32 В отговорите на въпросите на Общия съд, представени в секретариата на същия на 8 юни 2012 г., жалбоподателят оттегля жалбата си, най-напред по отношение на част от твърденията за нарушение, изложени в рамките на първото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, на принципа на зачитане на правото на защита и на правото на съдебна защита, по-нататък по отношение на част от твърденията за нарушение, изложени в рамките на второто основание, изведено от грешка в преценката за притежаването или контрола на жалбоподателя от страна на BMI, и накрая по отношение на третото основание, изведено от незаконосъобразност на член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413, член 16, параграф 2, буква а) от Регламент № 961/2010 и на член 23, параграф 2 от Регламент № 267/2012.

33 Устните състезания и отговорите на страните на зададените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебно заседание на 3 юли 2012 г.

34 С определение на Общия съд (четвърти състав) от 4 септември 2012 г. устната фаза на производството е възобновена, за да се изслуша становищата на жалбоподателя и на другите страни относно Определение на председателя на Съда от 19 юли 2012 г. по дело Akhras/Съвет (C-110/12 P(R), непубликувано в Сборника). Устната фаза на производството приключва на 4 октомври 2012 г.

35 Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени с незабавно действие таблица Б, точка 5 от приложение II към Решение 2010/413, таблица I. Б, точка 5 от приложението към Решение 2010/644, таблица Б, точка 5 от приложение VIII към Регламент № 961/2010, Решение 2011/783, Регламент за изпълнение № 1245/2011 и Регламент № 267/2012 в частите, в които посочените актове се отнасят до него,

— да установи, че член 16, параграф 2, буква а) от Регламент № 961/2010 и член 23, параграф 2 от Регламент № 267/2012 не са приложими по отношение на него,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

36 Съветът и Комисията искат от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

37 Жалбоподателят излага пет основания за жалбата. Първото е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, на принципа на зачитане на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита. Второто основание е изведено от грешка в преценката относно притежаването или контрола на жалбоподателя от страна на BMI. Третото основание е изведено от непропорционалност и следователно от незаконосъобразност на член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413, на член 16, параграф 2, буква а) от Регламент № 961/2010 и на член 23, параграф 2 от Регламент № 267/2012. Четвъртото основание е изведено от грешка в преценката относно участието на BMI в ядреното разпространение.

Петото основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, както и от нарушение на правото на собственост и на правото на упражняване на икономическа дейност на жалбоподателя.

38 Видно от точка 32 по-горе, в хода на производството жалбоподателят е оттеглил третото си основание, както и част от твърденията си за нарушения, изложени в рамките на първото и второто основание. Тъй като третото основание е единственото посочено основание в подкрепа на второто искане, което е за установяване на неприложимостта на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент №°423/2007, на член 16, параграф 2, буква а) от Регламент № 961/2010 и на член 23, параграф 2 от Регламент № 267/2012, частичното оттегляне на жалбата от жалбоподателя всъщност означава, че предметът на посоченото искане е отпаднал.

39 Съветът и Комисията оспорват обосноваността на посочените от жалбоподателя основания. Освен това в писмената дуплика Съветът твърди, че жалбоподателят не може да се позове на нарушение на основните му права, тъй като представлява проявление на иранската държава.

40 Най-напред следва да се провери допустимостта на изменението на исканията на жалбоподателя, след това допустимостта на четвъртото основание и накрая допустимостта на доводите на Съвета, свързани с възможността за жалбоподателя да се позове на защитата на основните му права.

По допустимостта

По допустимостта на изменението на исканията на жалбоподателя

41 Видно от точки 14, 15 и 23 по-горе, след подаването на жалбата списъкът по приложение II към Решение 2010/413 е заменен с нов списък, приет с Решение 2010/644, а Регламент № 423/2007 е отменен и заменен с Регламент № 961/2010, който от своя страна е заменен и отменен с Регламент № 267/2012. Освен това в съображенията от Решение 2011/783 и от Регламент за изпълнение № 1245/2011 Съветът изрично посочва, че е извършил цялостен преглед на списъка в приложение II към Решение 2010/413 и в приложение VIII към Регламент № 961/2010 и че е стигнал до извода, че за изброените в тях лица, образувания и организации, сред които е и жалбоподателят, ограничителните мерки следва да продължат да се прилагат. Жалбоподателят е променил първоначалните си искания с цел жалбата му за отмяна да се отнася не само до Решение 2010/413, но и до Решение 2010/644, Регламент № 961/2010, Решение 2011/783, Регламент за изпълнение № 1245/2011 и Регламент № 267/2012 (наричани по-нататък заедно „обжалваните актове“). Съветът и Комисията не са възразили срещу посочената промяна.

42 В това отношение следва да се напомни, че когато дадено решение или регламент, което или който засяга пряко и лично даден частноправен субект, в хода на производството е заменен(о) с друг акт със същия предмет, той следва да бъде разглеждан като ново обстоятелство, което позволява на жалбоподателя да промени своите искания и основания. Наистина, да се задължава жалбоподателят да подаде нова жалба би било в противоречие с доброто правораздаване и с изискването за процесуална икономия. Освен това би било несправедливо, ако за да отговори на критиките, съдържащи се в жалба, подадена пред съда на Европейския съюз срещу определен акт, съответната институция може да промени обжалвания акт или да го замени с друг и да се позовава в производството на тази промяна или замяна, за да лиши другата страна от възможността да разшири първоначалните си искания и правни основания спрямо последващия акт или да представи допълнителни искания и правни основания срещу него (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 23 октомври 2008 г. по дело People’s Mojahedin Organization of Iran/Съвет, T-256/07, Сборник, стр. II-3019, точка 46 и цитираната съдебна практика).

43 Това се отнася и за актове като Решение 2011/783 и Регламент за изпълнение № 1245/2011, ако след провеждане на изрично предвидения в тях преглед се установи, че дадено решение или регламент трябва да продължи да засяга пряко и лично определени частноправни субекти.

44 Поради това в случая следва да се приеме, че искането на жалбоподателя за отмяна на Решение 2010/644, Регламент № 961/2010, Решение 2011/783, Регламент за изпълнение № 1245/2011 и Регламент № 267/2012 в частите, в които тези актове го засягат, е допустимо (вж. в този смисъл и по аналогия Решение по дело People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет, точка 42 по-горе, точка 47).

По допустимостта на четвъртото основание, изведено от грешка в преценката относно участието на BMI в ядреното разпространение

45 С четвъртото си основание жалбоподателят поддържа, че приемането на ограничителни мерки спрямо BMI е необосновано. В това отношение той препраща към подадените пред юрисдикциите на Съюза жалби на BMI и пояснява, че ако към момента на постановяване на настоящото решение ограничителните мерки срещу BMI бъдат отменени, мерките срещу него също би трябвало да се отменят.

46 Посочвайки това, жалбоподателят не се позовава на каквото и да било конкретно твърдение за нарушение, за да оспори законосъобразността на ограничителните мерки срещу BMI. По-специално той не изразява достатъчно конкретно становището си относно съобщените му от Съвета с писмо от 1 октомври 2009 г. допълнителни мотиви в подкрепа на твърдението за участие на BMI в ядреното разпространение (вж. точка 9 по-горе), след като дори не отбелязва дали оспорва извършването на деянията, в които се упреква BMI, или квалифицирането им като подпомагане на ядреното разпространение.

47 При тези обстоятелства, поради липсата на достатъчно точни доводи от страна на жалбоподателя, Общият съд не може да се произнесе по четвъртото основание. Следователно по силата на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник посоченото основание — както посочва и Комисията — трябва да се обяви за недопустимо.

По допустимостта на доводите на Съвета относно допустимостта на основанията, изведени от твърдение за нарушение на основните права на жалбоподателя

48 В писмената дуплика Съветът твърди, че жалбоподателят трябва да бъде считан за проявление на иранската държава, поради което не може да се позовава в своя полза на защитата и гаранциите, свързани с основните права. Ето защо Съветът счита, че основанията на жалбата, изведени от твърдения за нарушения на посочените права, трябва да бъдат обявени за недопустими.

49 В това отношение, на първо място, следва да се отбележи, че Съветът не оспорва самото право на жалбоподателя да иска отмяната на обжалваните актове. Той оспорва единствено че жалбоподателят е титуляр на правата, на които се позовава, за да постигне тази отмяна.

50 На второ място обаче въпросът дали жалбоподателят е титуляр на правото, на което се позовава в рамките на основание в подкрепа на искане за отмяна, не засяга допустимостта на посоченото основание, а неговата обоснованост. Следователно доводите на Съвета, изведени от това, че жалбоподателят бил проявление на иранската държава, трябва да бъдат отхвърлени, доколкото се отнасят до констатацията за частична недопустимост на жалбата.

51 На трето място, посочените доводи са представени за пръв път в писмената дуплика, без Съветът да е изтъкнал факта, че са основани на правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството. Тъй като се отнасят до съществото на спора, тези доводи представляват ново правно основание по смисъла на член 48, параграф 2, първа алинея от Процедурния правилник, което означава, че трябва да бъдат обявени за недопустими.

По съществото на спора

52 Поради частичното оттегляне на жалбата от жалбоподателя и предвид недопустимостта на четвъртото основание следва да се разгледат само първото, второто и петото основание.

53 Общият съд счита, че най-напред следва да се разгледат заедно второто основание, изведено от грешка в преценката относно притежаването или контрола на жалбоподателя от страна на BMI, и петото основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, както и от нарушение на правото на собственост и на правото на упражняване на икономическа дейност. След това следва да се разгледа първото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, на принципа на зачитане на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита.

По второто основание, изведено от грешка в преценката относно притежаването или контрола на жалбоподателя от страна на BMI, и петото основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, както и от нарушение на правото на собственост и правото на упражняване на икономическа дейност

54 В отговора на въпросите на Общия съд, представени в секретариата на същия на 8 юни 2012 г. (вж. точка 32 по-горе), жалбоподателят посочва, че след постановяването на Решение от 13 март 2012 г. по дело Melli Bank/Съвет, точка 22 по-горе, вече не поддържа, че не е притежаван от BMI по смисъла на член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413 и на член 16, параграф 2 от Регламент № 961/2010, нито че не принадлежи на BMI по смисъла на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 267/2012. При все това той счита, че приемането и запазването на ограничителните мерки срещу него представлява непропорционално ограничение на правото му на собственост и на правото му на упражняване на икономическа дейност.

55 В това отношение от съдебната практика следва, че когато финансовите средства на образувание, за което е прието, че участва в ядреното разпространение, са замразени, съществува значителна опасност то да упражни натиск върху образуванията, които притежава, контролира или които му принадлежат, за да заобиколи последиците от насочените към него мерки. Замразяването на финансовите средства на тези образувания, наложено от Съвета с член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413, член 16, параграф 2 от Регламент № 961/2010 и член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 267/2012, е необходимо и подходящо за осигуряване на ефективността на приетите мерки и за гарантиране, че те няма да бъдат заобиколени (вж. в този смисъл и по аналогия Решение от 13 март 2012 г. по дело Melli Bank/Съвет, точка 22 по-горе, точки 39 и 58).

56 Отново съгласно съдебната практика, когато дадено образувание е 100 % собственост на друго образувание, за което се счита, че участва в ядреното разпространение, условието за притежаване по член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413 и член 16, параграф 2, буква а) от Регламент № 961/2010 е изпълнено (вж. по аналогия Решение от 13 март 2012 г. по дело Melli Bank/Съвет, точка 22 по-горе, точка 79). Същото се отнася и за понятието по член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 267/2012 за образувание, „принадлежащо“ на друго образувание, за което е прието, че участва в ядреното разпространение.

57 Поради това приемането на ограничителни мерки спрямо образувание, което е 100 % собственост или 100 % принадлежи на друго образувание, за което е прието, че участва в ядреното разпространение (наричано по-нататък „притежаваното образувание“), не е следствие от преценката на Съвета относно риска последното да бъде накарано да заобиколи последиците от мерките, приети срещу образуването, което му е дружество майка, а е пряк резултат от прилагането на релевантните разпоредби от Решение 2010/413, Регламент № 961/2010 и Регламент № 267/2012 съгласно тълкуването им от съда на Съюза.

58 Следователно доводите, с които се оспорва пропорционалността на замразяването на финансовите средства на притежавано образувание, не касаят законосъобразността на която и да било преценка на Съвета на обстоятелствата по случая. Те се отнасят в крайна сметка до законосъобразността на общите разпоредби, налагащи на Съвета да замрази финансовите средства на всички притежавани образувания като тези по член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413, член 16, параграф 2 от Регламент № 961/2010 и член 23, параграф 2 от Регламент № 267/2012.

59 Оттук може да се заключи, че ако притежавано образувание иска да оспори пропорционалността на ограничителни мерки срещу него в рамките на жалба за отмяна на актовете, с които тези мерки са приети или са запазени в сила, то следва да се позове на неприложимостта на посочените общи разпоредби посредством възражение за незаконосъобразност по смисъла на член 277 ДФЕС.

60 В случая е безспорно, че жалбоподателят е 100 % собственост на BMI или че той 100 % „принадлежи“ на нея. Безспорно е и че за BMI Съветът е приел, че участва в ядреното разпространение.

61 Не може обаче да се счита, че въз основа на доводите, изложени в рамките на второто и петото основание, жалбоподателят се е позовал на възражение за незаконосъобразност.

62 Всъщност, от една страна, възражение за незаконосъобразност, основано на тези доводи, не е изрично повдигнато нито в писмената защита на жалбоподателя, нито в отговорите му от 8 юни 2012 г. на въпросите на Общия съд, нито по време на съдебното заседание.

63 От друга страна, доводите, които жалбоподателят излага в рамките на второто и петото основание, са изведени от тясно свързани с него обстоятелства, след като са формулирани чрез позоваване на конкретното му положение и предложените от него на Съвета специфични мерки. Поради това тези доводи не са релевантни за разглеждане на законосъобразността на общите правила, предвидени в член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413, член 16, параграф 2, буква а) от Регламент № 961/2010 и член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 267/2012.

64 При тези обстоятелства второто и петото основание следва да се отхвърлят като неотносими.

По първото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, принципа на зачитане на правото на защита и правото на ефективна съдебна защита

65 С първото основание се поддържа, че Съветът е нарушил задължението си за мотивиране, както и правото на защита и правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя, тъй като, от една страна, не му е предоставил достатъчно информация, която да му позволи да формулира надлежно забележки относно приемането на ограничителни мерки срещу него и да му гарантира справедлив процес, и от друга страна, периодичният преглед на ограничителните мерки срещу него бил опорочен от множество грешки.

66 Съветът, поддържан от Комисията, оспорва обосноваността на доводите на жалбоподателя. В частност той твърди, че жалбоподателят не може валидно да се позове на принципа на зачитане на правото на защита.

67 Следва да се напомни, на първо място, че задължението за мотивиране на уреждащ акт, предвидено в член 296, втора алинея ДФЕС, и по-специално в случая в член 24, параграф 3 от Решение 2010/413, в член 36, параграф 3 от Регламент № 961/2010 и в член 46, параграф 3 от Регламент № 267/2012, има за цел, от една страна, да се даде на заинтересованото лице достатъчно информация, за да прецени дали актът е обоснован или евентуално има порок, който дава основание валидността му да се оспорва пред съда на Съюза, и от друга страна, да се даде възможност на този съд да упражни контрол за законосъобразността на акта. Така закрепеното задължение за мотивиране представлява основен принцип на правото на Съюза, който не може да бъде дерогиран, освен по императивни съображения. Поради това мотивите по принцип трябва да бъдат съобщени на заинтересованото лице едновременно с уреждащия го акт, тъй като неизлагането на мотиви не може да се поправи с факта, че заинтересованото лице узнава мотивите на акта в хода на производството пред съда на Съюза (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 14 октомври 2009 г. по дело Bank Melli Iran/Съвет, T-390/08, Сборник, стр. II-3967, точка 80 и цитираната съдебна практика).

68 Следователно освен в случаите, когато императивни съображения, свързани със сигурността на Съюза или на неговите държави членки или с международните им отношения, не допускат предоставянето на определени доказателства, Съветът има задължение да запознае образуванията, срещу които налага ограничителни мерки, със специфичните и конкретни причини, поради които счита, че такива мерки трябва да бъдат приети. В този смисъл той трябва да посочи фактическите и правните обстоятелства, от които зависи правната обосновка на съответните мерки, както и наложилите предприемането им съображения (вж. в този смисъл Решение по дело Bank Melli Iran/Съвет, точка 67 по-горе, точка 81 и цитираната съдебна практика).

69 Освен това мотивите трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и с контекста на приемането му. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите са достатъчни следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя. По-специално уреждащият акт е достатъчно мотивиран, при положение че е издаден в познат за заинтересованото лице контекст, който му позволява да разбере обхвата на наложената му мярка (вж. в този смисъл Решение по дело Bank Melli Iran/Съвет, точка 67 по-горе, точка 82 и цитираната съдебна практика).

70 На второ място, съгласно постоянната съдебна практика във всяко производство срещу субект, което може да завърши с уреждащ го акт, зачитането на правото на защита, и по-специално на правото на изслушване, представлява основен принцип на правото на Съюза и трябва да бъде гарантирано дори при липсата на каквато и да било правна уредба относно съответното производство (Решение по дело Bank Melli Iran/Съвет, точка 67 по-горе, точка 91).

71 Принципът на зачитане на правото на защита изисква, от една страна, заинтересованият субект да бъде уведомен за установените в негов ущърб обстоятелства, на които се основава уреждащият го акт. От друга страна, трябва да му се предостави възможност да изрази ефективно своето становище по тези обстоятелства (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 12 декември 2006 г. по дело Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет, T-228/02, Recueil, стр. II-4665, точка 93).

72 Следователно, що се отнася до първия акт, с който се замразяват финансови средства на дадено образувание, като се изключат случаите, когато императивни съображения, свързани със сигурността на Съюза или на неговите държави членки или с международните им отношения, не допускат това, съобщаването на уличаващите доказателства трябва да се извърши или едновременно с приемането на съответния акт, или възможно най-скоро след него. След това съответното образувание има право да изрази становището си по тези доказателства. При тези условия всяко последващо решение за замразяване на финансови средства по принцип трябва да се предшества от съобщаване на новите уличаващи доказателства и нова възможност за съответното образувание да изрази становището си (вж. по аналогия Решение по дело Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет, точка 71 по-горе, точка 137).

73 Освен това следва да се отбележи, че когато е съобщена достатъчно точна информация, позволяваща на заинтересованото образувание надлежно да изложи становището си по установените от Съвета уличаващи доказателства, принципът на зачитане на правото на защита не изисква от тази институция по собствен почин да даде достъп до документите в преписката. Единствено по искане на заинтересованото лице Съветът е длъжен да даде достъп до всички неповерителни административни документи, отнасящи се до съответната мярка (вж. Решение по дело Bank Melli Iran/Съвет, точка 67 по-горе, точка 97 и цитираната съдебна практика).

74 На трето място, принципът на ефективна съдебна защита представлява общ принцип на правото на Съюза, който произтича от общите конституционни традиции на държавите членки и е провъзгласен в членове 6 и 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека, подписана на 4 ноември 1950 г. в Рим, както и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ C 83, стр. 389). Ефикасността на съдебния контрол предполага, че съответният орган на Съюза е длъжен, в рамките на възможното, да уведоми съответния субект за мотивите за ограничителна мярка или в момента на приемането на мярката, или поне в най-кратки срокове след това, за да позволи на съответния субект да упражни своевременно правото си на обжалване. Всъщност зачитането на това задължение за уведомяване за посочените мотиви е необходимо както за да позволи на адресатите на ограничителните мерки да защитят правата си при възможно най-добрите условия и да решат, разполагайки с цялата необходима информация, дали е необходимо да сезират съда на Съюза, така и за да предостави на този съд пълна възможност за упражняване на контрол за законосъобразността на разглеждания акт, което е негово задължение (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Съда от 3 септември 2008 г. по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, Сборник, стр. I-6351, точки 335—337 и цитираната съдебна практика).

75 С оглед на посочената съдебна практика Общият съд счита, че най-напред следва да разгледа встъпителния довод на Съвета и на Комисията, съгласно който жалбоподателят не може да се позове на принципа на зачитане на правото на защита. По-нататък, следва да се разгледа твърдението за нарушение на задължението за мотивиране, на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя, поради това че не получил достатъчно информация относно приемането на ограничителните мерки срещу него. Накрая, Общият съд ще разгледа доводите, свързани с пороците, за които се твърди, че засягат периодичния преглед на ограничителните мерки срещу жалбоподателя.

– По възможността за жалбоподателя да се позове на принципа на зачитане на правото на защита

76 Съветът и Комисията оспорват приложимостта на принципа на зачитане на правото на защита по отношение на настоящия случай. Като се позовават на Решение на Общия съд от 19 май 2010 г. по дело Tay Za/Съвет (T-181/08, Сборник, стр. II-1965, точки 121—123), те твърдят, че на жалбоподателя са наложени ограничителни мерки не поради същинската му дейност, а

поради принадлежността му към общата категория лица и образувания, подпомогнали ядреното разпространение. Производството по приемането на ограничителните мерки следователно не било насочено срещу жалбоподателя по смисъла на цитираната в точка 70 по-горе съдебна практика, поради което той не можел или можел само в ограничена степен да се позове на правото си на защита.

77 Тези доводи не могат да бъдат приети.

78 Всъщност, от една страна, Решение по дело Tay Za/Съвет, точка 76 по-горе, е изцяло отменено при обжалване с Решение на Съда от 13 март 2012 г. по дело Tay Za/Съвет (C-376/10 P). Поради това съдържащите се в него констатации не спадат към правния ред на Съюза и Съветът и Комисията не могат валидно да се позоват на тях.

79 От друга страна, в член 24, параграфи 3 и 4 от Решение 2010/413, член 36, параграфи 3 и 4 от Регламент № 961/2010 и член 46, параграфи 3 и 4 от Регламент № 267/2012 са предвидени разпоредби, гарантиращи правото на защита на образуванията, срещу които с посочените актове са наложени ограничителни мерки. Спазването на това право е предмет на контрол от съда на Съюза (вж. в този смисъл Решение по дело Bank Melli Iran/Съвет, точка 67 по-горе, точка 37).

80 При тези обстоятелства следва да се заключи, че в случая жалбоподателят може да се позове на принципа на зачитане на правото на защита, напомнен в точки 70—73 по-горе.

– По нарушението на задължението за мотивиране, на правото на защита и на ефективна съдебна защита на жалбоподателя, тъй като не получил достатъчно информация относно приемането на ограничителни мерки спрямо него

81 В отговора на въпросите на Общия съд, представен в секретариата на същия на 8 юни 2012 г. (вж. точки 32 и 54 по-горе), жалбоподателят посочва, че след постановяването на Решение от 13 март 2012 г. по дело Melli Bank/Съвет, точка 22 по-горе, вече не поддържа, че Съветът е нарушил задължението си за мотивиране и правото му на защита, като не му съобщил, от една страна, поради какви съображения счита, че жалбоподателят е притежаван от BMI, и от друга страна, доказателства в подкрепа на тази констатация.

82 При все това жалбоподателят твърди, че независимо от непрекъснатите молби не получил достатъчно информация относно приемането на ограничителни мерки спрямо BMI, и по-специално не получил доказателства за твърдяното участие на BMI в ядреното разпространение. В това отношение жалбоподателят оспорва противопоставената му от Съвета поверителност, като подчертава, че съобщените му на 1 октомври и на 18 ноември 2009 г. доказателства са неотносими.

83 Оттук жалбоподателят стига до извода, че съобщаването на посочените доказателства не му е позволило да формулира надлежно забележки относно приемането на ограничителни мерки, както спрямо него, така и по отношение на BMI, и не е могло да му гарантира справедлив процес.

84 Най-напред следва да се напомни, че ограничителни мерки срещу жалбоподателя са въведени от 23 юни 2008 г. Оттогава до датата на приемането на първия от обжалваните актове, а именно 26 юли 2010 г., жалбоподателят и Съветът са си разменили редица документи, сред които по-специално писмата от 1 октомври и от 18 ноември 2009 г., с които Съветът уведомява жалбоподателя за допълнителните мотиви за приемане на ограничителни мерки и му съобщава

неповерителна версия на допълнителното предложение. Документите спадат към контекста на приемането на обжалваните актове и следователно могат да бъдат взети предвид при разглеждането на настоящото основание.

85 Следва също да се посочи, че ограничителните мерки срещу жалбоподателя са приети на две основания, а именно, от една страна, първоначалното предложение, и от друга страна, доказателствата, съобщени на 1 октомври и на 18 ноември 2009 г.

86 Тъй като обаче посочените две основания са автономни, дори и да се предположи, че се установи нарушение на процесуалните права на жалбоподателя във връзка с първоначалното предложение, то би могло да обоснове отмяна на обжалваните актове единствено ако освен това бъде установено и че доказателствата, съобщени на 1 октомври и 18 ноември 2009 г., сами по себе си не могат да обосноват приемането на ограничителните мерки срещу жалбоподателя.

87 В това отношение в точки 45—47 по-горе вече бе констатирано, че четвъртото основание, което се отнася по-специално до обосноваността по същество на мотивите, съобщени на 1 октомври 2009 г., е недопустимо.

88 Най-напред, видно от точка 82 по-горе, в рамките на първото основание жалбоподателят твърди, че данните, съобщени му на 1 октомври и 18 ноември 2009 г., не били достатъчни, като подчертава по-специално че не съдържали доказателства за твърдяното участие на BMI в ядреното разпространение.

89 Следва обаче да се посочи, от една страна, че допълнителните мотиви за приемането на ограничителни мерки, съобщени на 1 октомври 2009 г., са достатъчно точни, за да отговорят на изложените в точки 67—74 по-горе критерии от съдебната практика. В този смисъл посочените данни позволяват да се идентифицират образуванията, на които BMI е предоставяла финансови услуги и срещу които Съюзът или Съветът за сигурност на Организацията на обединените нации са приели ограничителни мерки, както и периодът, през който разглежданите услуги са били предоставяни, а в някои случаи и конкретните транзакции, свързани с тях.

90 От друга страна, що се отнася до несъобщаването на доказателства, следва да се отбележи, че по силата на принципа на зачитане на правото на защита Съветът не е длъжен да съобщава други данни, освен включените в неговата преписка. В случая обаче Съветът твърди, без жалбоподателят да оспорва това, че преписката му не съдържа допълнителни доказателства във връзка с мотивите, съобщени на 1 октомври 2009 г.

91 С оглед на изложеното доводите на жалбоподателя, изведени от твърдението, че съобщените на 1 октомври и 18 ноември 2009 г. данни не са достатъчни, трябва да се отхвърлят като необосновани.

92 При тези обстоятелства, предвид изложеното в точки 85 и 86 по-горе, съображението на жалбоподателя, свързано с несъобщаването на първоначалното предложение, също следва да се отхвърли като неотносимо.

– По пороците, от които се твърди, че е засегнат периодичният преглед на ограничителните мерки срещу жалбоподателя

93 На първо място жалбоподателят поддържа, че Съветът в действителност не извършил преглед на ограничителните мерки срещу него, тъй като се основал само на вече съществуващите данни, в това число и на данните, които не му бил съобщил. В частност Съветът не разгледал гаранциите, които жалбоподателят предложил и които можели да предотвратят всяка опасност от заобикаляне на ограничителните мерки срещу BMI.

94 В това отношение най-напред следва да се констатира, че видно от точки 85 и 86 по-горе, за приемането на ограничителните мерки срещу жалбоподателя са използвани две основания, а именно, от една страна, първоначалното предложение, и от друга страна, съобщените на 1 октомври и 18 ноември 2009 г. данни. При тези обстоятелства пороците, засягащи прегледа на мотивите, включени в първоначалното предложение, дори и да се предположи, че такива бъдат установени, не могат да имат отражение върху законосъобразността на прегледа на мотивите, основани на съобщените на посочените дати данни.

95 По-нататък, Съветът твърди, без жалбоподателят да му противоречи, че преди приемането на обжалваните актове делегациите на държавите членки са били получили представените от BMI и от жалбоподателя забележки, така че са могли да ги вземат предвид. Освен това, видно от писмата му от 18 ноември 2009 г., 11 май и 28 октомври 2010 г., 5 декември 2011 г. и 24 април 2012 г., Съветът е разгледал посочените забележки и им е отговорил, включително и що се отнася до допълнителните гаранции, предложени от жалбоподателя.

96 Накрая, по отношение на посочените гаранции следва да се напомни, че както бе констатирано в точка 57 по-горе, приемането на ограничителни мерки срещу притежавано образувание не е следствие от преценката на Съвета относно опасността последното да бъде накарано да заобиколи последиците от мерките, приети срещу образуването, което му е дружество майка, а е пряк резултат от прилагането на релевантните разпоредби от Решение 2010/413, Регламент № 961/2010 и Регламент № 267/2012 съгласно тълкуването им от съда на Съюза. При тези обстоятелства в рамките на извършвания преглед на ограничителните мерки Съветът във всички случаи не е длъжен да вземе предвид допълнителните гаранции, предложени от жалбоподателя с оглед на намаляване на риска от заобикаляне на разглежданите мерки.

97 На второ място, според жалбоподателя от дипломатическата кореспонденция ставало ясно, че държавите членки, и в частност Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, са били подложени на натиск от страна на правителството на Съединените американски щати с цел приемане на ограничителни мерки срещу ирански образувания. Той счита, че това обстоятелство поражда съмнения относно правомерността на приетите мерки и на процедурата по приемането им.

98 Дори обаче да бъде установено, обстоятелството, че някои държави членки са били подложени на дипломатически натиск, само по себе си не означава, че натискът е засегнал приетите от Съвета обжалвани актове или извършеното от последния проучване във връзка с приемането им.

99 При тези обстоятелства доводите, изведени от наличие на пороци, от които се твърди, че е засегнат периодичният преглед на ограничителните мерки срещу жалбоподателя, следва да се отхвърлят като необосновани.

100 С оглед на изложеното първото основание следва да се отхвърли, както и жалбата в нейната цялост, като предметът на искането за отмяна на обжалваните актове, която да влезе незабавно в сила, е отпаднал.

По съдебните разноски

101 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на Съвета.

102 Съгласно член 87, параграф 4, първа алинея от същия правилник институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Поради това Комисията следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Melli Bank plc понася направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Съвета на Европейския съюз.

3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 20 февруари 2013 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора 2

Производство и искания на страните 5

От правна страна 6

По допустимостта 7

По допустимостта на изменението на исканията на жалбоподателя 7

По допустимостта на четвъртото основание, изведено от грешка в преценката относно участието на BMI в ядреното разпространение 8

По допустимостта на доводите на Съвета относно допустимостта на основанията, изведени от твърдение за нарушение на основните права на жалбоподателя 8

По съществото на спора 9

По второто основание, изведено от грешка в преценката относно притежаването или контрола на жалбоподателя от страна на BMI, и петото основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, както и от нарушение на правото на собственост и правото на упражняване на икономическа дейност 9

По първото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, принципа на зачитане на правото на защита и правото на ефективна съдебна защита 10

– По възможността за жалбоподателя да се позове на принципа на зачитане на правото на защита 12

– По нарушението на задължението за мотивиране, на правото на защита и на ефективна съдебна защита на жалбоподателя, тъй като не получил достатъчно информация относно приемането на ограничителни мерки спрямо него 13

– По пороците, от които се твърди, че е засегнат периодичният преглед на ограничителните мерки срещу жалбоподателя 14

По съдебните разноски 15